
NADPRZYKRZYĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (2), sie (1).

a *jasne*.

praet 3 sg m nadprzykrzył się (1). f nadprzykrzyła się (1). n nadprzykrzyło się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Trochę się sprzykrzyć [komu] (3) : GórnDworz Z4; Bá iednák ci mi fię też iufz tẽn pońwarek z tobań nądprzykrzył GórnRozm N.

Bezpodmiotowo [cum inf] (1): A ták iefli fie w. m. mowić nądprzykrzyło/ lepiej ábyś w. m. I^{ego} M. páná Lubellkiego prośił/ iżby tę wżytkę rzecz/ odłożył do iutrą GórnDworz O.

Formacje współrdzenne cf PRZYKRZYĆ SIĘ.

LW